

РЕШЕНИЕ

№ 2450

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12239** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на началник група ОПП - СДВР, чрез юрисконсулт А., срещу Решение от 09.11.2023 г. по НАХД № 9026/2023 г. по описа на СРС, НО, 132 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-007666 от 10.05.2023 г., издадено от началника на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на И. М. М. на основание чл. 175, ал. 3, предложение 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В касационната жалба са изложени доводи, че административният орган не е длъжен да уведомява собственика при служебно прекратена регистрация на МПС, а изводът на съда, че санкционираното лице не е допуснало виновно вмененото му нарушение е неправилен. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение на СРС и с него да се потвърди наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че ответната страна претендира разноски.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява и не се представлява. Ответникът по касация се представлява от адв. Бозов, оспорва жалбата и моли за потвърждаване на съдебното решение. Претендира разноски съобразно представения договор за правна защита и съдействие.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК вр. чл.63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, приложим по препращане от чл.63в от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 22.10.2022г. по електронен път до МВР била подадена информация за договор за покупко-продажба на л.а. „С. Ц5“ с рег. [рег.номер на МПС] с нов собственик И. Г. А., в продължение на два месеца след това собственикът не подал заявление за пререгистрация на автомобила, като регистрацията на същия била служебно прекратена от МВР на 24.12.2022г, тъй като в двумесечен срок от придобиване на автомобила от друго лице, не била променена. Собственикът не бил уведомен за това. На 02.01.2023г. около 10:10ч. И. М. управлявал автомобила в [населено място], по [улица]с посока на движение от ул. „7-ма“ към ул. „5-та“, не знаел, че била прекратена регистрацията му. Бил спрял за проверка от полицаи в 09 РУП СДВР, който след справка с ОПП – СДВР установил, че регистрацията на автомобила била служебно прекратена. Това, че М. управлявал автомобил с прекратена регистрация приел за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП и съставил на място срещу нарушителя АУАН серия GA 771314/02.01.2023г. Преписката била изпратена на СРП, която с Постановление от 29.03.2023г. е отказала образуване на досъдебно производство за престъпление по чл.345 от НК и изпратила материалите на началника на ОПП-СДВР. Било прието, че водачът е извършил нарушение на ЗДвП, въз основа на което било издадено НП №23-4332-007666 на 10.05.2023г. от Г.Б. – началник група СДВР, отдел ПП, с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП на И. М. е наложена глоба в размер на 200лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от материално компетентни лица по смисъла на закона, както и че АУАН и НП са съставени в предвидените в чл. 34 от ЗАНН давностни срокове. Приел е, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити.

За да постанови обжалваното решение и да отмени НП съдът е приел, че И. М. М. не е осъществил състава на административно нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП. Приел е,

че е осъществил от обективна страна вмененото му нарушение, но деянието е несъставомерно от субективна страна. Според съда не се установява, че управлението на МПС с прекратена регистрация е осъществено от него виновно, респективно поведението му не представлява административно нарушение, тъй като липсва изискуем от закона елемент от субективна страна, поради което е отменил наказателно постановление поради неправилно приложение на материалния закон.

Настоящият касационен състав намира съдебното решение за съобразено с материалния закон. При постановяването му съдът пълно и всестранно е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи.

В изпълнение на задълженията си и на принципа за служебното начало въззивният съд е събрал всички доказателства, релевантни за решаване на правния спор.

Административното нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП – управление на нерегистрирано МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, е формално нарушение, поради което извършването му е възможно само при наличие на пряк умисъл. Интелектуалният момент на същия включва съзнаване от страна на нарушителя на всички елементи от обективния състав на нарушението – фактът, че регистрацията на МПС е прекратена и че той управлява нерегистрирано МПС. За да бъде осъзнато прекратяването на регистрацията на МПС, несъмнено е необходимо нарушителят да знае, че то е съществуващ факт от обективната действителност, т. е. че регистрацията е служебно прекратена от компетентната служба, в случая СДВР, на определена дата и че нарушителят управлява МПС след нея. Липсата на знание за който и да е от тези обективни признаци от състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП изключва умисъла за извършването му поради фактическа грешка на дееца, съобразно разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от НК.

От наличните в това производство доказателства е безспорно доказано, че служебната дерегистрация на МПС не е съобщавана на И. М. М., нито на собственика на автомобила. Този факт не се оспорва от касатора. Вярно е, че разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП не съдържа изрично такова задължение за административния орган по дерегистрацията. Предвиденият в чл. 143, ал. 15 от ЗДвП ред за прекратяване на регистрацията – чрез отбелязване в автоматизираната информационна система, не означава, че това отбелязване не е предшествано от издаването на ИАА – волеизявление, с което се преценява налице ли са предвидените в разпоредбата предпоставки, а именно – неизпълнение на задължението за регистриране на МПС в двумесечен срок. Съответният орган обективира волеизявлението си по констатиране на вече възникнал друг юридически факт (неизпълнение на задължението за пререгистрация в двумесечен срок) чрез отбелязването в автоматизираната информационна система – следователно, налице е акт по чл. 21, ал. 2 от АПК, който подлежи на съдебно обжалване (в този смисъл са Определение № 2785/01.03.2021 г. по адм. д. № 1828/2021 г. на ВАС, VII отд.; Решение № 7391/22.07.2022 г. по адм. д. № 1295/2022 г. на ВАС, VII отд., Определение № 14092 от 16.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9510/2020 г., VII отд.). Съобщаването на този ИАА не е изрично предвидено в чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, но според АПК индивидуалният административен акт не поражда действие преди да е доведен до знанието на адресата си, независимо от способа на съобщаването. Едва след съобщаването му, а при липса на допуснатото предварително изпълнение - и след влизането му в сила, собственикът е длъжен да съобрази поведението си с факта на дерегистрация, а ако продължи да управлява МПС ще бъде

субект на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, респективно – на отговорността по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП.

Поради изложеното, несъобщаването на конкретния ИАА за дерегистрация на МПС на адресата му, води до незнание на собственика на автомобила за прекратената му регистрация, а още по-малко на ползвателя на автомобила, който не е собственик, което означава липсата на знание за обективните признаци на състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, което само по себе си изключва умисъла за извършването му поради фактическа грешка по см. чл. 14, ал. 1 от НК.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че водачът е следвало да провери всички документи на автомобила и да се увери, че управляваният от него автомобил отговаря на изискванията на закона. Ред за проверка относно активната регистрация на пътните превозни средства и то достъпен за всеки гражданин, вкл. собственик или ползвател, не съществува (в този смисъл – ТП № 2 от 05.04.2023 г по т. д. № 3/2022 г на I и II колегия на ВАС и ОСС на НК на ВКС). Доказателство за надлежна регистрация на МПС за всеки един водач (извън собственика след изричното му уведомяване от КАТ за дерегистрацията) е свидетелството за регистрация на МПС, което му е предоставено преди управлението. Следователно в случая И. М. М. не е разполагал към 24.12.2022 г. и не разполага понастоящем с никаква възможност да знае или да предполага за прекратената регистрация на автомобила, който не е и негова собственост, още повече – да знае точната дата, на която това е станало.

При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, представен пред СРС, следва да бъде отхвърлено, тъй като с Решението на СРС съдът е присъдил сторените пред СРС разноски за адвокатски хонорар в претендирания размер. Доказателства за сторени разноски в касационното производство не са представени.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.11.2023 г., постановено по АНД № 9026/2023 г. по описа на СРС, НО, 132 с-в.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: